

április 8, 2021.

Csak jó ügyek mellé áll

Amerre járt, jó példát mutatott, s ahol megfordult, mindenütt megjelenítette a jószolgálatot és az önkéntes munkát mint értéket. Az unikális küldetéstudattal megáldott Sulákné Hontai Mária három cikluson át volt a Veszprémi Zonta Club elnöke. Társaival karöltve sokat tett a rászorulókért, az elesettekért – vagy egyszerűen másokért –, ám önzetlen és szerény személyiségként ezért a munkájáért sosem várt köszönetet. Városunk közgyűlése erre „fittyet hányt”, s Hornig-díjat adományozott neki.

Király Ferenc – Ha tehetném, helyesebben, ha nem kínozna bennünket a koronavírus-járvány, beszélgetésünkhöz a Kálvin János Parkban található Cifra Pagony játszótérnél kérnék tőle „randevút”, ahol három éve – klubjuk negyedszázados fennállásakor – fát és két sárga futórózsát ültettek. Utóbbira nem véletlenül esett a választás, a nyáron nyíló növények a Zontánál az önkéntesség jelképei. Na, de vissza a jelenbe: a pandémia okán telefonon értekezünk, és elég ahhoz néhány percnél eltelni, hogy számomra is világos legyen, a vonal túlvégén egy érzékeny és különleges embert hallgatok, aki mindig figyel azokra, akik segítségre szorulnak, és aki a céljai iránt elhivatottan küzd. Mivel az önfényezésnek a legkisebb jelét is kerüli, nehéz kihúzni belőle, hogy fiatalon is a figyelmesség, a lojalitás és az önzetlenség jellemezte. – Inkább úgy fogalmaznék, sosem szerettem az előtérben tetszelegni, de rendre ott voltam, ahol azt a helyzet megkívánta – szabadkozik finoman.

Örömmel fogadták a társai

Némiképp meglepődök, mikor arról értekezik, hogy csupán 2008-ban került kapcsolatba az 1993-ban létrehozott veszprémi egyesületükkel, amelyről addig csekély információval rendelkezett. A közhasznú szervezetbe történő tagfelvételét dr. Kristóf Mihályné ajánlotta, aki ismerte őt, tudta, ha valakire, akkor Sulákné Máriára lehet számítani. Miként a többiek, ő is nagy ambícióval látott munkához. A zontaiánok – ahogy magukat a karitatív célokért dolgozó hölgyek nevezik – többek között a szegénység, a nők és lányok elleni erőszak, a hátrányos megkülönböztetés, illetve a környezetkárosítás ellen igyekeznek fellépni. Támogatásokkal, jótékonyági rendezvényekkel és akciókkal küzdenek a nélkülözők jogainak érvényre juttatásáért. – A társaim, akik immáron barátaim, örömmel fogadtak, lévén, egyetértettem velük, hogy a nők szakmai és társadalmi elismerését, vagyis egyenjogúságát, a hátrányos helyzetűek megsegítését, a tehetséges fiatalok felkarolását, továbbá a művészetek pártolását tűzzük a zászlónkra. De hogy mi is a Zonta? Fény, lojalitás, közös teherviselés, becsületesség és menedék – avat alapfilozófiájuk részleteibe.

Megtudom tőle, miszerint a Zonta világszervezetet több mint egy évszázada alapították az Egyesült Államokban, a városunkban székelő klubot pedig huszonkettőn hozták létre. Hazánkban négy „tagozatuk” van, Budapesten, Hévízen, Szombathelyen és nálunk, de nemsokára Győrben is lesz egy. Ő három cikluson keresztül kapta meg a bizalmat – vele a kalapácsot és az alapító okiratot – a veszprémi tagságtól (2010–2012, 2014–2016, 2018–2020), egy-egy periódus kihagyással, miután az alapszabályuk a tisztségvállalásokat követően kétéves szünetet rendel el. – A földkerekség hatvanhárom országában vagyunk jelen, még az ENSZ-ben is van képviselőnk, a nőikkel kapcsolatos határozatok meghozatala előtt kikérjük a véleményünket. A nizzai és a yokohamai világkonferenciánkon én is jártam, az utazásaimat magam finanszíroztam, mert nálunk mindenki fizet azért, hogy másokért dolgozhasson, hogy másoknak segíthessen. A klubtagok éves díjából és a rendezvényeinkből befolyt összegből gazdálkodunk.

Egymásra figyélés és támogatás

Nehéz lenne felsorolni, hogy a helyi célokat, illetőleg jó ügyeket is felkaroló Sulákné Máriáék az elmúlt években mi mindent tettek másokért. – Tavaly tavaszig rendszeresen találkoztunk, és miként egy demokratikusan működő érdekvédelmi szervezetben szokás: megbeszéltük, hogy az előttünk álló időszakban, a kidolgozott jótékonyági programunk mentén mi mellé tesszük a voksunkat. A támogatásainkkal és az eseményeinkkel régóta küzdünk a hátrányos megkülönböztetés ellen, ám teszünk a biztonság megteremtéséért is – adja értésemre. Azt már én teszem hozzá, hogy a működésük azért is példaértékű, mert szűkebb környezetünkben meghonosították az egymásra figyélés és a segítségnyújtás szemléletét.

– Hosszú ideig támogattunk egy ötgyermekes devecseri családot, akik a vörösiszap-katasztrófa során veszítették el az otthonukat. Nekik a nemzetközi Zonta szubvenciójával házat vásároltunk, amit később felújítottak. Az elmúlt években számos egészségügyi intézményt támogattunk eszközvásárlással, így a Farkasgyepői Tüdőgyógyintézetet, a Csolnoky Ferenc Kórházat és a veszprémi mentőállomást. Ám a város más intézményeihez is eljutottak az anyagi és tárgyi adományaink, a Családok Átmeneti Otthonában élőknek például ételadomány-gyűjtést szerveztünk. Minden évben megrendeztük a hagyományos, év végi gyűjtést, a Zonta-adventet, mindig egy-egy nemes kezdeményezést „patronálva”. A tehetséges diákokat és a művészetek terén alkotó fiatalokat Zonta-ösztöndíjjal ismertük el, hogy álmaik megvalósításában segítsük őket. A külföldön tanuló hallgatók monográfiáit úgy támogattuk, hogy számukra is pályázati lehetőséget kínáltunk. Most is vannak „futó” programjaink – így egy újabb kórházi műszervásárlás –, ám azok megvalósulása a pandémia, a rendezvényeink elmaradása miatt egyelőre szünetel – mondta némi büszkeséggel a hangjában.

Erkölcsei kötelesség mások segítése

S hogy mit szeretne még elérni a helyi mozgalmuk? Példának okáért, hogy a társadalom tehető rétegéhez tartozók is erkölcsi kötelességüknek érezzék mások megsegítését. Hiszen nincs is annál szebb, mikor az összegyűjtött adományok nehéz sorsú emberekhez vagy egészségügyi intézményekhez jutnak el. Az egyik fő feladatuk ezután is a közösségépítés lesz, ezért nemcsak hölgyeket gyűjtenének maguk köré, hanem másokat is, akik elfogadják az eszmeiségüket.

Azt mondják: segíteni és jótékonykodni csak úgy lehet, ha megismerjük a megpróbáltatásokkal küzdő embereket és valós szükségleteiket. Ahogy azt teszi Sulákné Mária és klubjuk valamennyi tagja. Áldásos tevékenységüket látva, aki teheti – hozzájuk hasonlóan – álljon a jó ügyek mellé.